

Octubre-desembre 2005

Octubre

Exposició : L'Hospitalet i el blues. Amb il·lustracions de R.M. Gera
Del 20 d'octubre al 4 de novembre de 2005

Dijous 20

20h. Inauguració de l'exposició i el cicle.

20,30h **Conferència : El piano blues a càrrec d'en Lluís Coloma, pianista de blues i boogie - woogie i membre fundador de la SBB.**

Al Centre Cultural Collblanc la Torrassa.

22,30h. **JAM SESSION DE BLUES.**

El 13 de L'H. (bar musical)

Gratuit

Divendres 21

21h. **Lluís Coloma trio (BCN) & Frank Muschalle (Alemanya)**

Preu: 12 €

Centre cultural Collblanc-la Torrassa.

Novembre

Divendres 4

23h. **Gnaposs**

Preu: anticipada: 6 € (Gong Discos/ La Farga – Salamandra), Taquilla: 9 €
Salamandra

Dijous 10

20h. **Projecció de vídeos d'harmonicistes llegendaris de blues i breu introducció de la història de l'harmonica de blues. A càrrec de Vicente Zúmel, president de la SBB.**

Centre cultural Collblanc - la Torrassa.

22,30h. **JAM SESSION DE BLUES**

Al 13 de L'H. (bar musical)

Gratuit

Divendres 11

21h. **Down Home (BCN) & Danny Boy Blues harp Band (València)**

Preu: 12 €

Centre cultural Collblanc – la Torrassa.

Divendres 18

22h. **Crossfire (A Vaughan's Tribute) + Los Reyes del Caos**

Preu: anticipada 8 € (Gong Discos/ La Farga de L'H.) Taquilla: 10 €

Salamandra

Desembre

Dijous 1

22h. **Los Deltonos**

Preu: anticipada 10 € (Gong Discos/La Farga – Salamandra). Taquilla: 12 €

Salamandra

Dijous 15

22,30h. **JAM SESSION DE BLUES**

Al 13 de l'H. (bar musical)

Gratuit

Divendres 16

21h. **Tota Blues (BCN) & Louisiana Red (USA)**

Preu: 12 €

Centre cultural Collblanc – la Torrassa.

Organitzen : [Centre Cultural Collblanc-la Torrassa](#) , [Societat de Blues de Barcelona](#),
[Salamandra](#) i El 13 de L'H .

Venda d'entrades al Centre Cultural Collblanc – la Torrassa, dues hores abans de cada concert.

Adreces:

Centre Cultural Collblanc-la Torrassa, c/ Mare de Deu dels Desemparats, 87. Telf. 934470361

El 13 de L'H. c/ Tarragona, 13

Salamandra; Avgda. Carilet, 301. Telf. 933370602

LLUÍS COLOMA TRIO

Projecte liderat pel pianista català Lluís Coloma. Amb dos discos al mercat, **REMEMBER**, que ha rebut molt bona acollida por part del públic i de la premsa especialitzada, i que a més ha estat seleccionat per l'SGAE per a formar part de un disc per promocionar internacionalment la música que es fa a Espanya, i el seu darrer treball **BOOGIEOLOGY**, un disc de composicions pròpies on el Boogie Woogie i el Blues piano són els protagonistes acompanyats per una secció de vents. Lluís Coloma interpreta composicions originals en un espectacle ple de matisos, força i honestat. La seva música evoca el so dels pianistes de Nova Orleans passant pels Barrelhouse fins a Xicago. Aquest projecte defensa un concepte acústic del Blues seguint la tradició dels pianistes de Boogie Woogie. Un estil ple de ritme, passió i emoció, amb un toc festiu, que es contagia ràpidament a tothom qui ho escolta. La música de Lluís Coloma ha estat molt ben acollida a locals emblemàtics de toda Espanya com el Café Central de Madrid, Black Note de València, La Bilbaina del Jazz a Bilbao, Jamboree de Barcelona...

Formació:

Lluís Coloma, Piano, Hammond B3

Manolo Germán, Contrabaix

Marc Ruíz, Bateria

<http://www.lluiscoloma.com>

FRANK MUSCHALLE

FRANK MUSCHALLE www.frankmuschalle.de

Fa més de 10 anys que en Frank Muschalle està de gira per Europa i això a fet que s'hagi establert com un dels pianistes de Boogie Woogie més populars. Frank va néixer al 1969. Després 11 anys d'estudis de piano clàssic va descobrir el Boogie Woogie quan tenia 19 anys. Des d'aleshores es va convertir en un devot d'aquesta música. El trio de pianistes de Boogie Woogie, d'Ammons, Johnson i Lewis així com els pianistes Axel Zwingenberger, Little Brother Montgomery o Cow Cow Davenport han estat les seves més importants influències. En poc temps Frank va adquirir un gran reconeixement no només entre els adeptes a aquesta música. Les seves aparicions a la TV i radio han contribuït al seu destacable èxit. L'any 1995 va editar el seu primer treball discogràfic "Great Boogie Woogie News" amb el segell Viena label Document Records. Després Frank inicià nombroses actuacions a clubs de jazz i festivals, un tour per Àustria amb la Mojo Bluesband i Red Holloway, concerts al Jazzland i al Starclub de Viena, així com concerts amb Axel Zwingenberger, Vince Weber i Martin Pyrker. Molt aviat Frank Muschalle va establir-se com un talent local i el va portar a tocar a importants concerts com "Stars of Boogie Woogie" (Viena). Al Març del 1997 es va editar el seu segon disc "Battin' The Boogie" Document Records, rebent molt bones crítiques a nivell internacional. Al setembre de 1998 Frank va ser convidat a un tour de dues setmanes per South Carolina (USA) amb la Mojo Bluesband. En el transcurs del qual va enregistrar amb Jimmy McCracklin i Nappy Brown.

L'any 2002 participa en el "40 – Years American – Folk – Blues – Festival Jubilee" que es celebra a Alemanya i toca amb les estrelles de Blues com Hubert Sumlin, Carey Bell, Bob Stroger i Louisiana Red.

Dos mesos més tard, Frank va ser convidat al "Jumpin' at the Flagships" – Tour per tota Suïssa tocant amb Red Holloway, Jimmy Coe, Carrie Smith i Rusty Zinn. Fins ara Frank ha enregistrat 5 cd i el seu estil musical es reconegut per la seva impecable tècnica, explosiva i plena de subtils matisos. Frank crea en les seves actuacions una expectant atmosfera a l'audiència amb la seva gran qualitat com a músic i el seu complet domini del llenguatge del Boogie Woogie. <http://www.frankmuschalle.de>

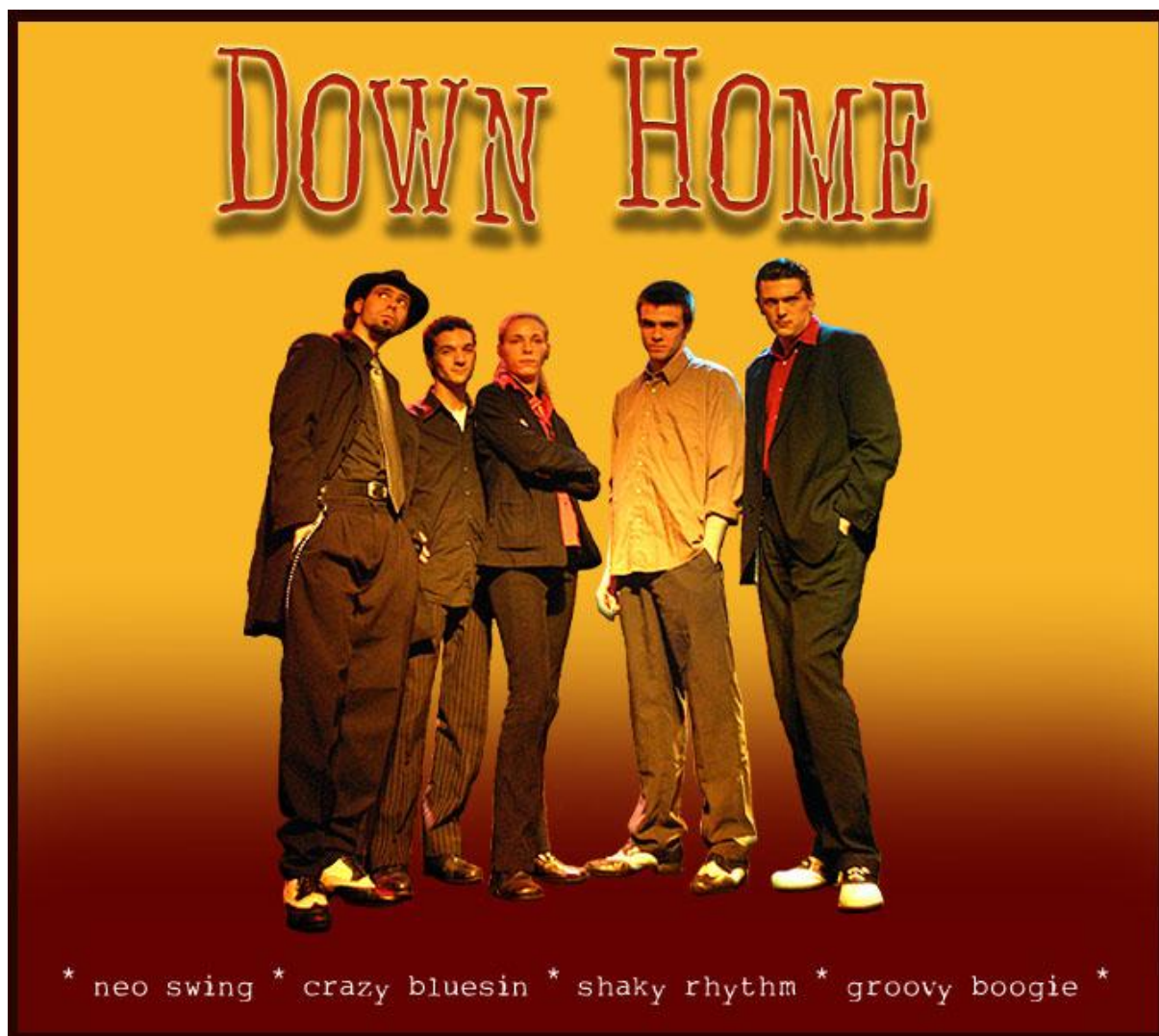
GNAPOSS

David Muñoz, guitarrista, cantant i compositor es el líder de Gnaposs. Después de 4 anys vivint a Los Angeles, California, David torna a residir a Barcelona el juny de 2003. Acompanyat per Jordi Franco (Franky) al baix, Toni Mateos a la bateria, Joan Pau Chaves als teclats. Laura Jordán i Belinda Sánchez als cors, i Joan Moragas, Julián Sánchez i Alain Le Bron com a secció de vents estan presentant per tot Espanya el seu album "Party With Yourself", produït pel propi David Muñoz i T.J. Helmerich (Scott Henderson, Tribal Tech, etc) incluint intervencions estelars a la guitarra a càrrec de Scout Henderson i el propi Tj. Helmerich, enregistrat a Hollywood.

La música de David Muñoz està influenciada per una gran varietat d'artistes, com Stevie Ray Vaughan, Jimmy Hendrix, Tower of Power, Led Zeppelin, Stone Temple Pilots, Maceo Parker, Robben Ford o Miles Davis. Ell descriu el seu estil com una combinació de Funk, Rock i Blues amb la filosofia de la improvisació del jazz. Malgrat la seva joventut aquests músics han demostrat una excel·lent execució durant les seves carreres com a músics d'estudi i de directe. Aquest es caracteritza per l'abocament d'una gran energia aconseguint satisfer els gustos del públic ja sigui en un petit club de blues/jazz com en un festival de rock multitudinari.

DOWN HOME

Si escoltem de sobte el seu treball "Running out of time", Down Home es un grup de difícil etiquetatge i al que la definició de grup de blues adquireix dimensions certament àmplies.

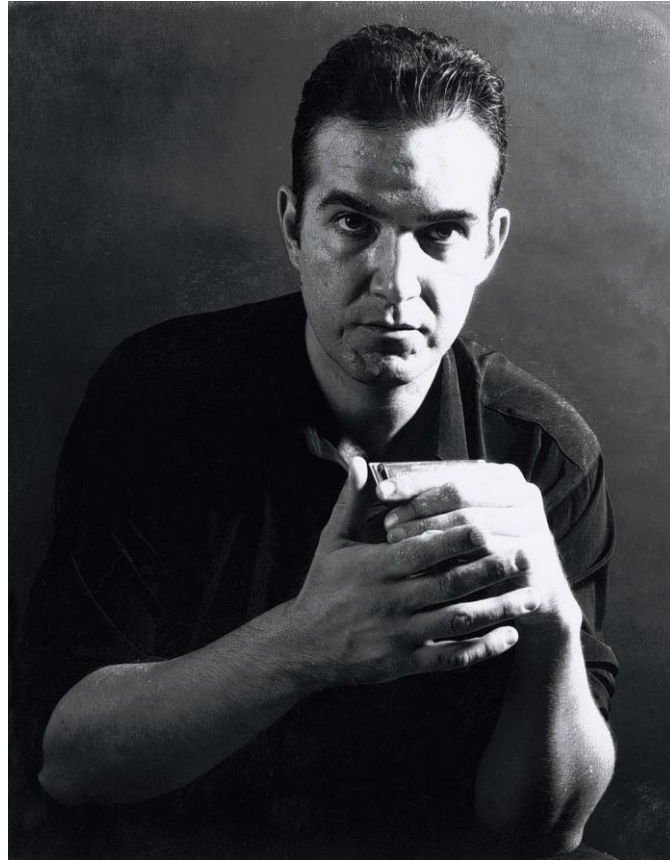
Les seves composicions provenen d'una gamma de sons que ens acosten al swing del anys 50's, al boggie, a la música dels combos que acompanyaven aquells llegendaris "shouters" de les èpoques daurades del jump blues, però amb un tractament musical del segle XXI i amb un toc musical molt característic on el so del dobro i la guitarra slide tenen una importància fonamental.

El grup sorgeix a Barcelona, fruit d'una trobada casual entre Hernán "Chino" Senra, vocalista i guitarrista slide i el contrabaixista serbi Ivan Kovacevic. El quintet el completen, Duska Miscevic al saxo alt, Pol Prats al saxo tenor i Roger Guardia a la bateria.

Down Home es una aposta segura si el que cerquem es una bona dosi de ritme i l'energia d'uns músics que donen tot el que porten dins en cada actuació.

<http://www.downhome.info>

DANNY BOY & THE BLUES HARP BAND

Danny Boy és un apassionat del blues i de l'harmònica . De formació autodidacta, la seva trajectòria en el món del blues comença l'any 1987. Després de crear diverses bandes: BluesPower, Bluesville, Danny Boy & the Jumpers, i col.laboracions com les de BluesQuater, etc... inicia el gener de 2005 la seva definitiva i actual formació Danny Boy Blues harp Band.

Vocalista i harmonicista eclèctic amb especial predilecció pel blues clàssic i ortodox dels anys 50 a USA, però sense menystenir facetes del blues més modern. Referència imprescindible a l'escena bluesera valenciana, ha compartit cartell amb Rod Piazza, John Mayall, Buddy Guy entre d'altres, ha tocat com a convidat amb Philip Walker, Lonnie Brooks, Buddy Scott, o Big Jack Johnson. Ha tocat amb Miguel Rios, Rock and Roll Bordes, etc. I forma part de l'espectacle "DUELO DE ARMOINCAS" (Spanish Blues Harp Attack) juntament amb el també harmonicistes Mingo Balaguer i Naco Goñi així com altres músics de Blues Intruders o Bluescavidas.

Formació:

Danny Boy: veu i harmònica
Silvestre Borrás (Sylver) : guitarra
Manuel Martínez (Lucky) : bateria
Alfredo Sánchez (Fredikin) : guitarra
Juan Pablo Sánchez Morell: baix

CROSSFIRE A Vaughan's Tribute

Stevie Ray Vaughan se sentia igual de cómodo tant amb el blues, com en el rock'n'roll. Així se senten els Crossfire, una banda que ret homenatge al geni musical que fou Steve Ray VAughan.

David Muñoz, guitarra de grups com Recuerdos de Rita, Bonito Hermano i actualment Gnaposs s'uneix a la potent base rítmica de Sol Lagarto, Ramón Montardit anteriorment a Second Line, al baix i a la veu, i Norman Cilento a la bateria, per a crear un "power-trio" que es converteix en una de les apostes més solides del blues-rock nacional.

www.crossfiretrio.cjb.net

LOS REYES DEL K.O.

COLL i COSTA BLUES DUO

La parella de germans bluesers Marcos Coll i Adrian Costa han estat residint a Alemanya la temporada 2004-2005. Después d'editar dos discs a Espanya amb els Grups Los Reyes del K.O. i Los Homebreakers en el segell discogràfic Gaztelupeko Hotsak. Después d'actuar en els més importants festivals de blues i jazz i a les sales dels circuit, al setembre comencen a actuar en diversos festivals i sales d'Alemanya ,ón organitzen a la ciutat de Munich , on han fixat la seva residència, una jam session setmanal al prestigiós club Hide Hot Blues.

Des de que van començar a presentar els seus dos discs han rebut molt bones crítiques a les revistes especialitzades i han col.laborat amb nous músics.

Els mesos de novembre i desembre estaràn dues setmanes per Espanya i el dia 18 de novembre actuaran a la Salamandra dins del cicle L'H blues & boogie. A més tenen intenció d'aprofitar la gira per a editar el seu proper disc.

Més informació: www.losreyesdelko.com

LOS DELTONOS

A començaments de l'any 1986 , tres joves càntabres creen Los DelTonos i la seva fama comença a creixer a nivell estatal. En l'any 1990 editen el seu primer disc "Tres Hombres Enfermos" i l'estil que practiquen es en aquella época una original proposta de rhythm'n'blues amb lletres en castellà i un esquema que els acostava al pop.

El 1992 es publica "Bien, Mejor" i a través dels seus directes es consoliden entre el públic de rock i blues. Les gires "Best R'B tour 93" o "Tour del club enfermo" es realitzen amb més de 100 actuacions cada una. Hi ha una aturada discogràfica, però no pas creativa i la banda continua explotant el seu millor actiu, els directes. Superats els problemes amb la seva discogràfica el 1995 editen amb Virgin el disc "Ríen Mejor", que es converteix en disc d'or i les actuacions segueixen amb gran èxit, apropant-se als terrenys del funkmetal. Durant tots aquests anys els membres del grup han estat implicats en projectes, paral·lels, junts o per separat. Un dels projectes descartats que han sorgit ha estat la edició del disc "Albert & the blue kings" (versions de blues 1992)

Un altre disc de versions dels ZZ Top

(1995) així com el projecte pop de Hendrik : Hank amb dos discs publiccats: "A lo bomba, 1999" i "Dios mío, Larry ...que demonios es eso 2001". El 2002 nes produeix la reactivació del grup, la formació es reforça amb un segón guitarrista "Makie" i s'incorpora un nou baixista : Pablo "Z" Bordas. El seu nou disc "Sólido" publicat per DRO/Warner té una gran acollida i es presenta amb èxit als grans festivals (Viñarock), Festimad, Esparrago Rock, etc) La demanda dels seus seguidors els obliga a reeditar els seus dos primers treballs en format doble i amb gran quantitat d'extres. Actualment Los DelTonos estan preparant amb el productor Kaki Arkarazo, el seu nou treball, que està previst que surti al mercat el setembre de 2005 i durà per títol "GT" (Guitar Twon).

TOTA BLUES

Formació procedent de Buenos Aires (Argentina) que basa el seu repertori en el blues més tradicional al més pur estil Xicago, a les seves actuacions reten homenatge a grans figures del gènere com Muddy Waters, Little Walter, Walter Horton, etc. També inclouen temes propis i s'atreveixen amb el blues cantat en castellà.

La formació s'instal·la a Barcelona a finals de 2002, participant als festivals de més prestigi tant a nivell local com nacional, entre ells el festival de blues de CAzorla, Almeríblues, Festivals de blues de Cerdanyola, Reus i Nou Barris.

Han compartit escenari amb artistes de la categoria de Dave Mayers, Aaron Burton, Phil Guy, Rafal Neal, James Wheeler entre d'altres.

Amb tres discs editats aquest any treuen al mercat el quart disc "Crazy'bout de Blues" ón interpreten grans clàssics del gènere com " I can't be satisfied", " Shake your boogie" o "Caledonia".

Formació:

Tota . veu i harmònica.

Martín J. Merino: guitarra slide.

Martín "Piturro" Queralt : baix.

Rodrigo Villar: bateria.

David Giorcelli : piano.

LOUISIANA RED

Louisiana Red el nom del qual es Iverson Minter, ha viscut els blues amb la intensitat i la passió amb les que només el autèntics "bluesmen" poden fer-ho. Red és un dels últims representants vius de la tradició més ortodoxa que encara queda de la vella, autèntica i veritable història del blues.

Segons alguns historiadors Red va néixer a Bessema (Alabama), encara que m'inclino a pensar que en realitat ho va fer a Vicksburgh, (Mississippi), tal i com em va explicar ell mateix ja fa més de catorze anys quan vaig tenir la sort i el plaer de conèixer-lo personalment i d'acompanyar-lo amb la meua banda en algunes actuacions a L'Hospitalet, Valls, Getxo...

Louisiana Red va créixer al si d'una família humil. La seva mare, india cherokee va morir una setmana després del naixement i a la edat de 9 anys va veure morir al seu pare assassinat pel Ku-Klux-Klan. Per això Red no només es dedica a tocar blues, el

viu amb intensitat a través de la seva guitarra i de la seva forma de cantar. Des de jove va estar fortament influenciat per Muddy Waters, Lightnin' Hopkins, Arthur 'Big Boy' Crudup, Jimmy Reed o Elmore James, però aviat va saber trobar els seu propi estil i la seva particular forma d'expressió, descarnada, vital i apassionada. Les seves cançons es converteixen ràpidament en la millor manera de plasmar els seus sentiments més immediats, seguint les directrius que el seu cor li dicten en aquells moments.

Amb un bagatge musical a les seves esquenes d'aproximadament cinquanta anys, Louisiana Red no ha parat de tocar excepte entre 1966 i 1972 quan va pertànyer als moviments pro alliberament com els "Black Muslims" o els "Rev Ike". Louisiana Red ha tocat amb els més grans bluesmens de tots els temps com B.B. King o Muddy Waters, encara que no importa amb qui toqui o a on actuï, Red s'entrega en còs i ànima i hi posa tota la intensitat i l'entusiasme tant si es troba en un gran festival davant de 10.000 persones o en un petit club amb 100 persones.

Red ha enregistrat nombrosíssims discs en sens fi de companyes com Checker, Chess, Roulette, Blue Labor, Black & Blue i moltes d'altres. El seu descobriment a Europa es va produir el 1975 quan va participar al Festival de Montreaux (Suïssa). A Barcelona va actuar per primer cop el 1981 com a teloner d'Eric Burdon amb qui havia protagonitzat poc abans la pel·lícula "The Comeback". El 1983 va rebre el premi W.C. Handy com millor artista de blues tradicional. Resideix a Alemanya des de fa 20 anys i darrerament a tornat en diverses gires pels Estats Units i gran èxit de crítica i públic.

Per a la Societat de Blues de Barcelona es un plaer poder presentar al cicle L'Hospitalet Blues & Boogie a una de les últimes llegendes vives del blues...Mr Louisiana Red.

Vicente Zumel
President de la SBB.

<http://www.louisiana-red.com>